

melse, skal jeg ikke heller insistere paa, at den kommer med. Endelig er der i § 8 indført en Lettelse med Hensyn til Fremlejeforholdene, idet det bestemmes, at Lejeren kan opsig den Mand, han har fremlejet en Lejlighed til, naar dette er sket efter denne Lovs Ikrafttræden. Det er sikkert en meget praktisk Foranstaltning, som vil fremme den naturlige Fremleje af Lejligheder. Da vedkommende tidligere ikke kunde være sikker paa at kunne komme af med en Lejer uden Nævnets Tilladelse, bevirkede dette, at Fremleje undertiden ikke fandt Sted i den Udstrækning, det maaske ellers vilde være sket.

Da vi nu fornyer Loven, er det ganske naturligt, at der ogsaa skal være Nyvalg til Nævnene. I § 19 er foreslaaet en Bestemmelse, som jeg synes, er ganske rimelig, nemlig at Nævnet ogsaa skal have Indflydelse paa, hvor stort et Beløb Ejeren skal have, naar en Lejlighed fremlejes. Jeg erindrer, at det ved Sagens tidligere Behandling blev oplyst af den tidligere Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Eigil Jørgensen, at en Lejer havde fremlejet en Lejlighed, jeg tror for saadant noget som 2 800 Kr., medens Ejeren kun fik et ganske forsvindende Beløb heraf, vist kun nogle faa Hundrede Kroner. Det er dog kun rimeligt, at den paagældende Ejer, naar der sker Fremleje, faar en rimelig Del af det Beløb, der tages ind.

Det er altsaa, som jeg sagde før, vor Mening, at vi ved dette Lovforslag vil pointere, at vi ogsaa paa dette Omraade staa overfor en Afvikling; men vi er paa den anden Side klare over, at Afviklingen efter hele Forholdets Natur her maa ske i et langsommere Tempo end paa andre Omraader, idet vi ikke har det nødvendige Antal Boliger til Råadighed. Man kan derfor ikke paa een Gang frigive hele Huslejespørgsmaalet; thi saa vilde vi ganske sikkert komme ind i meget uheldige Forhold. Men, som vi fra Venstres Side har gjort opmærksom paa i Boligkommissionens Betænkning, og dette principielle Synspunkt ønsker jeg her at fremhæve, man kan ikke i det lange Løb stille de Folk, der har anbragt deres Kapital i Ejendomme, anderledes end dem, der har anbragt den paa anden Maade. De maa i det lange Løb have Ret til at benytte denne Kapital, ligesom Kapitalen benyttes i andre Virksomheder. Det forekommer os, at den naturligste Udvikling maa være den, at Lejen i de gamle Huse gradvis forhøjes saaledes, at denne Leje kan mødes med Lejen i de nye Lejligheder, og denne Leje vil påvirkes af, at det efterhaanden bliver væsent-

lig billigere at bygge end i Øjeblikket. Der behøver ikke at være nævneværdig større Forskel i Lejen end naturligt under Hensyn til, at de nye Lejligheder faktisk er mere værd. Jeg tror, at det vil være sundt overfor alle, baade Grundejere og Lejere, at dette bliver slaaget fast, ikke mindst for Hovedstadens Vedkommende, hvor man i Virkeligheden har nogle af de mest uheldige Forhold, idet man her har holdt Lejen længere nede end andre Steder. Naar jeg siger andre Steder, vil jeg dermed antyde, at man ogsaa i Kommuner, hvor Socialdemokrater og Lejere har en høj Grad af Indflydelse, har fundet det ganske i sin Orden at give Grundejerne en Forhøjelse i Forhold til Pengenes synkende Værdi, og efter at det er blevet meget dyrere at holde Lejlighederne vedlige.

Der er ogsaa et andet Omraade, hvor man vistnok kunde være gaaet noget videre her i Hovedstaden. Vi beskæftigede os i ret høj Grad i Boligkommissionen med det, vi kalder det lave Byggeri, idet vi bl. a. foreslog, at der skulde gives Dispensationer, saaledes at der kunde bygges lettere og billigere. Men saa vidt jeg ved, har man fra Københavns Kommunes Side stillet sig meget uvillig overfor det saakaldte billige Byggeri, og jeg vil derfor henstille, om der ikke var Grund til i Overensstemmelse med den enstemmige Opfattelse i Boligkommissionen ved denne Lejlighed at søge at gøre det muligt for dem, der vil bygge paa egen Jord, til Dels ofte ved egen Arbejdskraft, at faa Lov dertil.

Jeg vil endnu tilføje, at hele Spørgsmaalet om en Afvikling af Huslejereguleringen ofte fremstilles, som om vi fra vor Side stiller os paa et Standpunkt, som Lejerne og i det hele Arbejderklassen ikke kan være tjent med. Jeg maa sige, at er der noget, der efter min Mening netop vil komme de brede Lag af Befolkningen til gode og specielt Fagarbejderne, er det det, at det nu bliver gjort klart, at vi ikke gennem mange Aar kan opretholde denne Lovgivning, thi naar det bliver klart, vil mange, som ser, at de i Længden ikke kan have den Beskyttelse, de nu har, spørge sig selv, om det Tidspunkt ikke nu er kommet, da det kan betale sig for dem at bygge selv. Derved vil der ogsaa kunne blive mere Arbejde, og det er netop de samme Klasser af Befolkningen, der først og fremmest vil faa Gavn af det, hvis der i den kommende Tid kan blive sat noget mere Arbejde i Gang paa Byggeriets Omraade.

Det andet Afsnit af Loven, som er af væsentlig Betydning, er Afsnit V, om Til-